

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 9 năm 2022

Số 619

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm sao hiểu được chuyện kiếp trước?
- 2) Nhân quả là gì ?
- 3) Thực hành chánh pháp để làm gì ?
- 4) Nguyên nhân gì thân thể bất an ?
- 5) Tiến hóa để làm gì ?
- 6) Về Nguồn Cội để làm gì ?
- 7) Tu để làm gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montreal 25-11-04 8:10AM Hỏi: Làm sao hiểu được chuyện kiếp trước? Đáp: Thưa nhìn kiếp này hiện ra những chuyện tốt hay xấu mà xét là đúng. Kệ: Hiện kiếp hiện ra xấu tốt tùy Hiện hành đạo đức duyên đạt thành Công bằng phục vụ tu hành nhanh Tiến triển vô cùng chuyển sáng thanh.	2) Montreal 26-11-04 12:10AM Hỏi: Nhân quả là gì? Đáp: Thưa luật nhân quả là tiền kiếp đã gieo nhân Kệ: Nhân quả tiền kiếp chuyển gieo nhân Tâm không đạt thức sửa ân cần Một lần tự thức quy thiên tánh Giải tỏa phiền ưu nguyện thực hành.
3) Montreal 27-11-04 10:15PM Hỏi: Thực hành chánh pháp để làm gì? Đáp: Thưa thực hành chánh pháp để tiến hóa hơn. Kệ: Thực hành chánh pháp để tiến hóa Quy nguyên thiên giác pháp phân hòa Thành tâm xây dựng tự phân qua Vũ trụ cần khôn uyển chuyển hòa.	4) Montreal 28-11-04 6:05AM Hỏi: Nguyên nhân gì thân thể bất an? Đáp: Thưa nguyên nhân động loạn bất an. Kệ: Khó tu khó tiến tự bàng hoàng Tiến hóa không thành khó phát quang Thiếu thanh tịnh rất khó giao thông Ngoại kích nội công đều động loạn.
5) Montreal 29-11-04 2:01AM Hỏi: Tiến hóa để làm gì? Đáp: Thưa tiến hóa để về nguồn cội. Kệ: Tiến hóa hướng thượng về nguồn cội Bình tâm học hỏi tránh tâm nhồi Thực hành chánh pháp tiến từ hồi Quý tướng Trời cao tự hội thành.	6) Montreal 30-11-11-04 6:50AM Hỏi: Về Nguồn Cội để làm gì ? Đáp: Thưa về nguồn cội để tu. Kệ: Nguồn cội thông thương rất dễ tu Khai tâm mở trí tự giải mù Hành thông tự đạt quy chơn tánh Học hỏi không ngừng tự giải ngu.
7) Montreal 01-12-04 4 :55PM Hỏi: Tu để làm gì? Đáp: Thưa tu để giúp cho phần hồn tiến hóa dễ hơn. Kệ : Tu giải mọi trần trước để tiến Giải thông đời đạo pháp phân huyền Khai thông trí tuệ tự khai triển Tiến hóa không ngừng tự hướng thiên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 21

Bề trên chuyển hóa siêu âm
Giúp con hướng thượng tự tâm nguyên lai
Chuyển cho thấu đáo chơn tài
Chu trình tiến hóa ngày ngày dựng xây.

Tình thương chuyển hóa hằng ngày
Mẹ thương mẹ độ chuyển thầy đến con
Hồn con chẳng có hao mòn
Nếu con chịu sửa vẫn còn thanh cao.

Yêu thương chẳng có lòng vòng
Cùng chung diu tiến cùng tòng thiên cơ
Khai thông từ phút từ giờ
Ghét ghen tạo kẹt mắt mờ trí ngu.

Thương cha kính mẹ biết ơn
Tình Trời ban rải chẳng hờn chẳng đau
Cộng đồng hợp nhứt trước sau
Mau mau tự giác cùng nhau hợp hòa.

Montreal, ngày 1-6-1980

“*Bề trên chuyển hóa siêu âm*”: Bên trên đã có những phần thanh siêu đưa xuống thế gian để thâm tâm chúng ta ý thức sự siêu cảm ở bên trên đã bỏ hóa và chính chúng ta cũng muốn tiếp xúc ở bên trên để hóa giải và đạt tới sự thanh nhẹ.

“*Giúp con hướng thượng tự tâm nguyên lai*”: Để cho có cơ hội hướng thượng, tâm nguyên lai. Tâm sự đến và sự đi của chính mình.

“*Chuyển cho thấu đáo chơn tài*”: Chúng ta mới thấy rõ chơn tài của Thượng Đế đã làm những việc gì cho cả càn khôn vũ trụ, chứ không phải làm chuyện eo hẹp không phân minh.

“*Chu trình tiến hóa ngày ngày dựng xây*”: Trong chu trình tiến hóa, chúng ta ngày ngày tự sửa mình để tiến tới, chứ không có ai giúp chúng ta đâu. Phải hành trong khổ để đạt.

Sự đãi ngộ của bề trên luôn luôn chuyển hóa cho nhơn sinh cơ hội tâm tiến, cứu độ từ giờ phút khắc.

Khi con người tự cảm thấy sự nguy cơ xảy đến là đã tự phản lấy nguyên lý mà không hay. Cho nên các bạn tu ở thế gian sửa mình để tiến. Không nên bảo vệ cái pháp này, nói đây là hay. Khi các bạn cho là hay là các bạn tối tăm rồi. Bảo vệ và giữ lấy là các bạn hư rồi. Các bạn thấy đường lối để sửa và mở không? Các bạn Soi Hồn là ổn định thần kinh, rồi mở ra để tiến lên. Các bạn làm Pháp Luân là đem sự thanh thần vô, rồi cũng mở để tiến, để hòa đồng, thấy rõ ràng không? Nhưng mà chúng ta đã làm sai, chúng ta phản nguyên lý, lấy lý luận để dè dặt chúng ta mà không hay. Chúng ta phản nguyên lý, chúng ta đắc tội không phải là người tu. Tu là phải hành để mở mới là người tu.

“*Tình thương chuyển hóa hằng ngày*”: Hằng ngày chúng ta sống trong tình thương của người mẹ rõ ràng. Mẹ là thuộc về âm điển vật chất tại thế để cho chúng ta có miếng cơm ăn, có áo để mặc. Vật chất để rờ mó và cảm mến vật chất mà sửa tâm chúng ta.

“*Mẹ thương mẹ độ chuyển thầy đến nơi*”: Cảnh là thầy, thầy là cảnh. Mọi chuyện sáng suốt đưa đến cho chúng ta là thầy, để mở trí chúng ta.

“*Hồn con chẳng có hao mòn*”: Hồn đâu có mất mà sợ. Chỉ lo sửa, lo vun bồi mới tương ngộ được, chứ không có mất. Đừng sợ hồn tôi mất, không có hao mòn.

“*Nếu con chịu sửa vẫn còn thanh cao*”: Chịu sửa bề trong mới thanh cao. Còn ỷ lại và cầu xin là lụn bại, yếu hèn làm sao có sự thanh cao. Thấy người ta đem hình ông Phật để đó rồi quỳ lạy, rồi khổ tâm, rồi không hiểu gì hết. Chúng ta phải hiểu nguyên lý. Chúng ta tu phải sửa mình, phải hiểu rõ nguyên lý của Trời Phật. Ông Phật không có ngu đâu. Các bạn tưởng ông Phật ngu mà lợi dụng ông Phật, đâm ra tạo sự tâm tối cho chính mình. Chúng ta phải hòa đồng khai triển để đến gần Ngài và hưởng hào quang, thanh quang sáng suốt do Ngài đã hành trì ảnh hưởng chúng ta. Chúng ta là người nối tiếp để tiến tới, hiểu nguyên lý của Đấng Tạo Hóa Trời Đất, chứ không phải chúng ta nhờ Ngài nữa. Kêu gọi Ngài mãi mãi, nhưng mà tâm chúng ta không sửa thì vô ích. Nếu mà đã độ được thì Ngài đã độ rồi,

cần gì chúng ta tìm tới Ngài ngày nay. Trong sự
quần quại, sự đau khổ của đời, chúng ta mới ý thức
được Đức Phật sáng suốt hơn chúng ta. Chúng ta
muốn tiến về đường của Phật thì chúng ta phải thực
hành như Phật. Tại sao chúng ta lại ở trong mê
muội mãi mãi rồi lợi dụng Ngài, lấy sự thông minh
lợi dụng Đấng trọn lành làm gì?

Sự tương ngộ tương hành tại thế, rốt cuộc rồi cũng
phải phân giải cho đôi bên một đường lối tự giải

quyết trong thanh tịnh và sáng suốt quy về sự cảm
thông. Chúng ta đã bị đời dày xéo, đem những sự
đau khổ, tạo những sự thắc mắc cho chúng ta. Cho
nên chúng ta phải ở trong thanh tịnh thì sự sáng suốt
mới quy về sự cảm thông được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sydney, ngày 20 tháng 2 năm 1996
VÔ VI THIỀN VIỆN QUỐC TẾ TẠI CAIRNS, ÚC CHÂU

Vui hướng trời cao tâm nhập định
Cỏ xanh ẩm áp gió thương tình
Tâm linh phát triển tâm thanh tịnh
Vui cùng huynh đệ lại càng minh.

Càng minh Trời độ thân mình
Bình an vô sự hành trình quang khai
Thực hành chơn pháp triển hoài
Tâm minh đời đạo tâm này đạt an
Từ đời qua đạo chuyển sang
Đi nhau chung tiến đường hoàng hơn xưa
Hóa sanh sanh hóa sớm trưa
Điện năng phát triển mới vừa lòng nhân
Dựng xây xây dựng tối cần
Chung vui trồng tía góp phần dựng xây
Cùng chung Trời Đất nơi này
Năm châu hướng tịnh vui say độ đời
Thực hành chơn pháp kịp thời
Trăm hoa đua nở hướng Trời mà đi
Cảm thông nguyên lý tự ghi
Hướng về thanh tịnh thực thi độ đời
Hồn tu sẽ tự ân cần
Điện năng tiến hóa cao tăng cảm thông
Thực hành khai triển một vòng
Khai thông trí tuệ cảm thông đạo đời
Tình thương huynh đệ chẳng rời
Thực hành tới đích hợp thời thắng hoa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

78. CHUYỆN VỊ TRIỆU PHÚ ILLISA (Tiền Thân Illisa)

Cả hai què và còm...,

...
Lúc ấy, bậc Đạo Sư, vào buổi sáng, bảo Trưởng lão Đại Mục-kiền-liên:

Này Mục-kiền-liên, có người triệu phú hà tiện ở tại thị trấn Sakkara, không xa Vương Xá bao nhiêu, ông ta muốn ăn bánh chiên trong chảo, nhưng sợ các người khác thấy, nên cho làm bánh trên tảng lêu bầy. Ông hãy đến đó, nhiếp phục triệu phú ấy, khiến ông ta từ bỏ tất cả, rồi dùng thần lực của ông đem cả hai vợ chồng và tất cả bánh, sữa, bơ chín, mật, và đường cục về Kỳ Viên. Hôm nay, Ta cùng năm trăm Tỳ kheo sẽ ngồi tại Kỳ Viên, và Ta làm cho Tăng chúng sẽ dùng bữa với bánh ấy.

Trưởng lão vâng theo lời bậc Đạo Sư, lập tức với thần thông lực đi đến thị trấn ấy. Trưởng lão đứng giữa hư không, trước cửa sổ căn lầu triệu phú, khéo vận y trong và đắp y ngoài sáng rực như một bức tượng bằng châu báu. Vừa chợt thấy vị Trưởng lão, tim vị đại triệu phú xúc động mạnh vì sợ hãi. Ông suy nghĩ: “Ta đã sợ như vậy nên đến chỗ này, thế mà vị này cũng đến đứng trước cửa sổ”.

Không thể hiểu được những gì ông cần phải hiểu, ông tức giận nói lấp bắp những lời như muối và đường bỏ vào trong lửa:

- Này Sa-môn, đứng giữa hư không như vậy, ông đâu có được gì? Dầu ông kinh hành cho

đến khi vạch được một con đường giữa hư không, ông cũng không được gì.

Trưởng lão bèn đi kinh hành qua lại giữa hư không. Vị triệu phú nói:

- Đi kinh hành như vậy, ông đâu có được gì? Dầu ngồi kiết già giữa hư không, ông cũng sẽ không được gì.

Trưởng lão liền ngồi kiết già giữa hư không. Triệu phú nói:

- Ngồi vậy, ông đâu có được gì? Dầu ông có thể đến đứng ở bậc cửa, ông cũng không được gì.

Trưởng lão đến đứng trên bậc cửa. Vị triệu phú nói:

- Dầu ông phun khói, ông cũng sẽ không được gì.

Trưởng lão phun ra cho đến khi cả lầu đài tràn đầy khói. Mắt vị triệu phú bắt đầu cay, đau như bị kim châm. Vì sợ nhà có thể bị cháy, ông không dám nói:

- Dầu có đốt lửa, ông cũng sẽ không được gì.

Ông suy nghĩ: “Sa-môn này thật là gan lì. Không được gì cũng không đi. Ta phải bảo cho nó một cái bánh mà thôi”.

Vì thế ông liền nói với vợ:

- Này bà, hãy chiên một cái bánh nhỏ xíu cho Sa-môn ấy, rồi tống nó đi.

Người vợ lấy một ít bột, bỏ vào miệng chảo. Bột ấy phồng to lên trở thành cái bánh thật lớn, đầy

cả miệng chảo. Vị triệu phú thấy vậy, nghĩ rằng vì vợ mình lấy nhiều bột nên nó thành như vậy. Ông tự mình lấy một ít bột trên đầu cái muỗng và quăng vào trong chảo. Miếng bột nhỏ trở thành cái bánh to lớn hơn bánh trước. Như vậy ông càng chiên bột bao nhiêu, bánh trở thành to bấy nhiêu. Vị triệu phú nản chí nói với vợ:
- Đây bà, hãy cho người này một cái bánh.
Khi bà lấy một cái bánh từ giỏ, tất cả bánh đều dính chùm với nhau. Người vợ nói với chồng:

- Đây ông, tất cả bánh dính liền với nhau, và tôi không thể tách rời chúng ra được.
- Để tôi tách rời bánh cho.
Nhưng vị triệu phú cũng không tách rời bánh được! Cả hai người cầm cả đống bánh, kéo bánh ra, nhưng không thể tách rời bánh được. Trong khi cố gắng kéo bánh, mồ hôi từ thân đổ ra và lòng thèm khát của ông chấm dứt. Ông liền nói với vợ:
- Đây bà, ta nay không còn cần bánh nữa! Hãy cho Tỳ kheo này tất cả bánh trong giỏ!

(còn tiếp)

